

I want to feel free again
‘Θέλω να νιώσω ελεύθερη ξανά’

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

**Τμήμα Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών
Τεχνών**

I want to feel free again

‘Θέλω να νιώσω ελεύθερη ξανά’

Πτυχιακή εργασία

Τσώλα Αναστασία

A/M : 51816081

Επιβλέπων καθηγητής : Παναγιώτης Βαρδόπουλος, Λέκτορας

2020-2021

Επιβλέπων καθηγητής και μέλος της εξεταστικής επιτροπής: _____

Μέλος της εξεταστικής επιτροπής: _____

Μέλος της εξεταστικής επιτροπής: _____

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ/ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η κάτωθι υπογεγραμμένη Τσώλα Αναστασία του Ειρηναίου, με αριθμό μητρώου 51816081 φοιτήτρια του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής της Σχολής Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού του Τμήματος Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών, δηλώνω υπεύθυνα ότι:

«Είμαι συγγραφέας αυτής της πτυχιακής/διπλωματικής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του Ιδρύματος.

Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου».

Ο/Η Δηλών/ούσα

Δηλώνω ρητά και ανεπιφύλακτα ότι είμαι κάτοχος των πνευματικών δικαιωμάτων της εργασίας και πως το ψηφιακό τεκμήριο που καταθέτω αποτελεί την τελική και εγκεκριμένη από την εξεταστική επιτροπή μορφή της. Παραχωρώ στη Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής το μη-αποκλειστικό δικαίωμα δημοσίευσης και διάθεσης της ψηφιακής μορφής της εργασίας μου εντός και εκτός του δικτύου του, μέσω του Ιδρυματικού Αποθετηρίου, με την προϋπόθεση ότι διατίθεται με την άδεια που έχω επιλέξει κατά την ηλεκτρονική κατάθεση. Η Βιβλιοθήκη δεν ασκεί κανενός είδους επιμέλεια στο περιεχόμενο της εργασίας μου και ως δημιουργός αναλαμβάνω πλήρως την ευθύνη του περιεχομένου της.

Ο/Η Δηλών/ούσα

Περίληψη :

Η ιδέα του καλλιτεχνικού μου έργου της πτυχιακής μου εργασίας αφορά όλο αυτό που ζούμε με την πανδημία και τι συναισθήματα μας έχει δημιουργήσει με τον καιρό. Ο κορονοϊός έχει προκαλέσει μία ποικιλία συναισθημάτων σε όλους μας και πολλοί είναι αυτοί που δεν μπορούν να διαχειριστούν αυτά τα συναισθήματα. Το έργο μου βασίζεται πάνω στους ανθρώπους που θέλουν την καθημερινότητα τους πίσω, σε αυτούς που δεν μπορούν μέσα στο σπίτι θέλουν να βγουν να διασκεδάσουν πάλι και να νιώσουν ελεύθεροι όπως παλιά. Όλο αυτό που ζούμε αυτή η καταπίεση που μας γεννιέται από τις απαγορεύσεις που επιβάλλει το κράτος και την αβεβαιότητα για το πότε επιτέλους θα τελειώσει όλο αυτό, είναι προβληματισμοί που μέρα με την μέρα μεγαλώνουν. Ζούμε δύσκολες καταστάσεις κάθε άνθρωπος προσπαθεί να ανταπεξέλθει, η κάθε μέρα γίνεται και πιο αποπνικτική που ακόμα και το ίδιο μας το σπίτι που είναι ότι πιο οικείο για εμάς που πολλές φορές το έχουμε ονομάσει το καταφύγιο μας και το μέρος που ηρεμούμε καταλήγει να γίνεται η ίδια μας η φυλακή. Το έργο μου πραγματοποιήθηκε με πρωταγωνίστρια τον εαυτό μου. Είναι μία σειρά αυτοπορτραίτων. Είμαι ένας άνθρωπος που αυτά τα συναισθήματα τα νιώθω και τα περνάω καθημερινά. Παράλληλα γίνονται αναφορές στην πανδημία και σε κάποιες φωτογραφίες και πρότζεκτ που έχουν γίνει πάνω σε αυτήν. Μία συγκριτική μελέτη σε παρόμοια έργα σπουδαιών φωτογράφων που με βοήθησαν και με επηρέασαν. Τέλος, το έργο θέλει να δείξει την απόγνωση και γι' αυτό σε όλες τις φωτογραφίες δεν υπάρχει κάποια έκφραση στο πρόσωπο για να αποτυπώσει το κενό που έχουμε και μας έχει αφήσει η πανδημία.

Abstract :

The idea of my artwork of my dissertation concerns everything we live with the pandemic and what emotions it has created over time. Coronavirus has caused a variety of emotions in all of us and many are the ones who can not manage these emotions. My work is based on people who want their daily lives back, those who can't in the house want to go out to have fun again and feel free as before. All that we are experiencing, this oppression that is born from the prohibitions imposed by the state and the uncertainty about when all this will finally end, are concerns that are growing day by day. We live in difficult situations every person tries to cope, every day becomes more suffocating that even our own home which is the most familiar to us that we have often called our refuge and the place where we calm down ends up becoming the same our prison. My work starring myself. A series of self-portraits. I am a person who feels these feelings and I go through them every day. At the same time, references are made to the pandemic and to some photographs and projects that have been done on it. A comparative study on similar works by great photographers who helped and influenced me. Finally, the work wants to show despair and that is why in all the photos there is no expression on the face to capture the gap we have and the pandemic has left us.

Υπεύθυνη Δήλωση :

Βεβαιώνω ότι είμαι συγγραφέας αυτής της πτυχιακής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της, είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην πτυχιακή εργασία. Επίσης έχω αναφέρει τις όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε αυτές αναφέρονται ακριβώς είτε παραφρασμένες. Επίσης βεβαιώνω ότι αυτή η πτυχιακή εργασία προετοιμάστηκε από εμένα προσωπικά ειδικά για τις απαιτήσεις του προγράμματος σπουδών του Τμήματος Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

Πνευματικά Δικαιώματα

Στον Εσωτερικό Κανονισμό του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής στη σελίδα 50553 γίνεται αναφορά στον νόμο 2121/1993 περί πνευματικής ιδιοκτησίας στον οποίο υπόκειται η πτυχιακή εργασία. Η διπλωματική εργασία αποτελεί προϊόν συνεργασίας του φοιτητή και των μελών Δ.Ε.Π. επίσης των Ακαδημαϊκών Υποτρόφων, ΕΔΙΠ και των ΠΔ 407/80. Στα προαναφερόμενα φυσικά πρόσωπα ανήκουν τα πνευματικά δικαιώματα της δημοσίευσης των αποτελεσμάτων της διπλωματικής εργασίας στις ανακοινώσεις σε επιστημονικά συνέδρια και σε επιστημονικά περιοδικά. Η διπλωματική εργασία και ότι άλλο έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια της εκπόνησης ή θα προκύψει από αυτήν όπως τα πιθανά δικαιώματα ευρεσιτεχνίας ή εμπορικής εκμετάλλευσης, προστατεύονται με τη νομοθεσία Ν.2121/93 περί πνευματικής ιδιοκτησίας και ανήκουν στο φοιτητή, τον επιβλέποντα/ουσα της πτυχιακής εργασίας, και στο Τμήμα Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών.

Περιεχόμενα

Εισαγωγή	10
Κεφάλαιο 1 : Η πανδημία COVID-19	
1.1 Η επίδραση της πανδημίας στην ψυχική μας υγεία	11
1.2 Peter Turnley : The Human Face of Covid-19, New York	12
1.3 A “new normal” - Stephen Jess	14
1.4 Covid-19 Photography – Getty Image	16
Κεφάλαιο 2 : Καλλιτεχνικά Έργα Φωτογράφων που επηρεάστηκα	
2.1 Μαρίζα Καψαμπέλη - Life in Quarantine	23
2.2 Lucia Moron – HOME	26
2.3 Pete Kiehart - Isolation Diary	29
2.4 Redel Cerezo – Back Of My Hand	32
2.5 Christopher Fernandez – isolation 2020	37
2.5 Amy Luo – Dreams	41
Κεφάλαιο 3 : Γενικά Συμπεράσματα Μελέτης	43
Επίλογος	44
Βιβλιογραφία	45
Παράρτημα	50

Κατάλογος Εικόνων

Εικόνα 1. Peter Turnley , Priscilla worships the sun, while sitting 1.5 metres from her neighbour , New York , USA	13
Εικόνα 2. Peter Turnley , Nora at the corner of 77th and Lexington, New York, 2020, USA	14
Εικόνα 3. Stephen Jess , Commute , New York, 2020	15
Εικόνα 4. Stephen Jess , Commute , New York, 2020	16
Εικόνα 5. Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding, New York 2020	17
Εικόνα 6. Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding, New York 2020	18
Εικόνα 7. Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding, New York 2020	19
Εικόνα 8. Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding, New York 2020	20
Εικόνα 9. Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding, New York 2020	21
Εικόνα 10. Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding, New York 2020	22
Εικόνα 11. Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding, New York 2020	23
Εικόνα 12. Mariza Kapsabeli ,Life in Quarantine, Dora, Athens 2020	24
Εικόνα 13. Mariza Kapsabeli ,Life in Quarantine, Marigo, Athens 2020	25
Εικόνα 14. Mariza Kapsabeli ,Life in Quarantine, Xristina, Athens 2020	25
Εικόνα 15. Lucia Moron , El Aire Argentina, Finalist, Student Focus , 2015 Sony World Photography Awards	26
Εικόνα 16. Lucia Moron , El Aire Argentina, Finalist, Student Focus , 2015 Sony World Photography Awards	27
Εικόνα 17. Lucia Moron , El Aire Argentina, Finalist, Student Focus , 2015 Sony World Photography Awards	28
Εικόνα 18. Lucia Moron , The journal, Self-portrait in my bedroom , Buenos Aires, Argentina 2020	29
Εικόνα 19. Pete Kiehart – isolation diary – North Carolina 2020	30
Εικόνα 20. Pete Kiehart – isolation diary – North Carolina 2020	31
Εικόνα 21. Pete Kiehart – isolation diary – North Carolina 2020	31
Εικόνα 22. Rydel Cerezo , Back Of My Hand , Vancouver 2020	32
Εικόνα 23. Rydel Cerezo , Back Of My Hand , Charyze napping ,Vancouver 2020	33
Εικόνα 24. Rydel Cerezo , Back Of My Hand , After Work , Vancouver 2020	34
Εικόνα 25. Rydel Cerezo , Back Of My Hand , Lola Painting My Nails, Vancouver 2020	36
Εικόνα 26. Christopher Fernandez prepping up his photo documentary project behind the scenes , London 2020	38
Εικόνα 27. Christopher Fernandez , Isolation 2020 , London 2020	39

Εικόνα 28. Christopher Fernandez , Isolation 2020 , London 2020	40
Εικόνα 29. Christopher Fernandez , Isolation 2020 , London 2020	40
Εικόνα 30. Amy Luo, Dreams, New York, 2016	42
Εικόνα 31. Amy Luo, Dreams, New York, 2016	42
Εικόνα 32. Amy Luo, Dreams, New York, 2016	43

Εισαγωγή :

Για να πραγματοποιήσω την πτυχιακή μου εργασία ήμουν στο τόπο όπου μεγάλωσα και λόγω το συνθηκών δεν μπορούσα να κάνω και αλλιώς. Η σχολή κλειστή ,η εστίαση κλειστή, με λίγα λόγια όλα κλειστά και το μόνο που μου έμενε να κάνω ήταν να γυρίσω πίσω στον τόπο μου την Λευκάδα και να περάσω την περίοδο της καραντίνας εκεί ελπίζοντας κάποια στιγμή όλο αυτό να τελειώσει. Αποφάσισα να ξεκινήσω αυτό το project γιατί ήταν κάτι που με αντιπροσώπευε απόλυτα και για αυτό τον λόγο πρωταγωνιστώ στις φωτογραφίες μου. Ήμουν ένας άνθρωπος που του άρεσε η διασκέδαση , να βγαίνει έξω και να περνάει καλά με τους φίλους μου, την οικογένεια μου και γενικότερα να βρίσκω συνέχεια νέες ιδέες για νέες εξορμήσεις. Ο λόγος που τα αναφέρω όλα αυτά και χρησιμοποιώ τον αόριστο είναι γιατί η πανδημία μας τα είχε κλέψει όλα αυτά και μας είχε κλειδώσει στα σπίτια μας με μόνη μας παρέα τον φόβο , το άγχος και άπειρα ερωτήματα για όλο αυτό που ζούμε. Αυτές οι φωτογραφίες δείχνουν την ανάγκη την δική μου αλλά όλου του κόσμου να νιώσουν ξανά ελεύθεροι , να μπορέσουν να βγουν πάλι έξω και να νιώσουν χαρούμενοι , ξέγνοιαστοι. Οι στιγμές αυτές που περάσαμε είναι πραγματικά σοκαριστικές και τρομακτικές. Ο κόσμος είχε την ανάγκη να ξεσκάσει και να μπορέσει να ξαναβρεί το εαυτό πάλι μετά από όλη αυτή την απομόνωση που είχε βιώσει. Ειδικότερα οι νέοι άνθρωποι που έχουν την ανάγκη να έχουν επαφή με τους φίλους τους και γενικότερα να είναι κοινωνικοποιημένοι. Όντας σαν φυλακισμένοι μέσα στο σπίτι πόσο ψυχικά προβλήματα θα μπορούσαν να τους δημιουργηθούν. Στην αρχή της πανδημίας κατηγορήθηκαν συχνά για ανευθυνότητα και πλήρη απουσία ενσυναίσθησης. Στο μεταξύ όμως, όλο και περισσότερες έρευνες δείχνουν ότι η λεγόμενη γενιά του κορονοϊού υφίσταται τεράστια ψυχολογική πίεση. Η πανδημία άλλαξε καθοριστικά την ζωή μας, κάποιοι άνθρωποι έγιναν ψυχικά πιο ανθεκτικοί, αρκετοί όμως επιβαρύνθηκαν έντονα ψυχολογικά και σωματικά. Κουράστηκαν, βαρέθηκαν, βίωσαν έντονη μοναξιά, απομακρύνθηκαν από σχέσεις, έπαθαν κατάθλιψη, έχασαν αγαπημένους ανθρώπους, νόσησαν, φοβήθηκαν ότι θα νοσήσουν, περιορίσαν σημαντικές δραστηριότητες, ένιωσαν έλλειψη ελευθερίας. Η φωτογραφία με βοήθησε πολύ μέσα σε όλο αυτό που ζούσα και με έκανε να περιορίσω κατά πολύ όλα αυτά τα συναισθήματα που μαζευόντουσαν μέσα μου. Επίσης ένας μεγάλος παράγοντας που μπόρεσε και με βοήθησε είναι ότι ζω σε νησί και μία βόλτα στην θάλασσα που την λατρεύω με την φωτογραφική μου μηχανή με έκανε να παίρνω αέρα και πολλές βαθιές ανάσες για να μπορέσω να συνεχίσω. Από μία άλλη πλευρά ο εγκλεισμός μπορεί να σου δημιουργήσει μία συνήθεια, ένα «βόλεμα», έναν δισταγμό στο να βγούμε ξανά στη ζωή και να διεκδικήσουμε επαγγελματικές και κοινωνικές σχέσεις. Οι νέοι

άνθρωποι, οι έφηβοι, που μπορεί να μην είχαν πλήρως αναπτύξει τις κοινωνικές τους δεξιότητες, πιθανά να νιώθουν άβολα να εκτεθούν κοινωνικά και να επικοινωνήσουν με αμεσότητα. Ένα ποσοστό αυτών των ατόμων δεν θα επιστρέψει εύκολα στην κανονικότητα, σε κάποιο βαθμό βρίσκομαι και εγώ σε αυτή την κατάσταση και δυσκολεύτηκα να μπορέσω να βρω τα πατήματα μου. Ο κόσμος μας που σε αυτόν μεγαλώσαμε και βρισκόμασταν τόσα χρόνια έχει αλλάξει πια και δύσκολα θα μπορέσει να ξαναγίνει ο ίδιος. Όλες αυτές οι καταστάσεις έχουν καταφέρει να αλλάξουν τον άνθρωπο και να το γεμίσουν ανασφάλειες. Κατάφεραν να αποδυναμώσουν τον άνθρωπο και πολύ σπουδαία μυαλά μονό και μόνο από τον φόβο που τους έχουν δημιουργήσει ότι τίποτα δεν θα είναι όπως παλιά, δεν θα μπορέσουν να τα καταφέρουν. Εγώ για όλα αυτά που γίνονται, που έβλεπα, βλέπω και βιώνω αποφάσισα να ασχοληθώ με αυτό το έργο και να μπορέσω μέσα από αυτό να δείξω την απογοήτευση αλλά και την λαχτάρα του κόσμου να μπορέσει να νιώσει ελεύθερος ξανά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 : Η πανδημία COVID-19

1.1 Η επίδραση της πανδημίας στην ψυχική μας υγεία

Από άποψη δημόσιας ψυχικής υγείας, ο κύριος ψυχολογικός αντίκτυπος μέχρι σήμερα είναι τα αυξημένα ποσοστά άγχους . Αλλά καθώς επιβάλλονται νέα μέτρα η καραντίνα ειδικά και οι επιπτώσεις της στις συνήθειες δραστηριότητες, τις συνήθειες και το επίπεδο διαβίωσης - τα επίπεδα μοναξιάς, κατάθλιψη, επιβλαβούς χρήσης αλκοόλ και ναρκωτικών και αυτοτραυματισμού ή αυτοκτονικής συμπεριφοράς αναμένεται επίσης να αυξηθούν. Η συμπεριφορά εξάλλου ενός ατόμου ως μονάδας της κοινωνίας ή μιας κοινότητας έχει αξιοσημείωτα αποτελέσματα στη δυναμική μιας πανδημίας που περιλαμβάνει το επίπεδο σοβαρότητας, τον βαθμό ροής και τις επιπτώσεις.¹ Η απομόνωση, η κοινωνική απόσταση και το κλείσιμο εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, χώρων εργασίας και χώρων ψυχαγωγίας έστειλαν τους ανθρώπους να κλειστούν στα σπίτια τους για να βοηθήσουν να σπάσει η αλυσίδα μετάδοσης. Ωστόσο, τα περιοριστικά μέτρα έχουν αναμφίβολα επηρεάσει την κοινωνική και ψυχική υγεία. Ο καθηγητής Tiago Correia τόνισε σε άρθρο του ότι τα συστήματα υγείας παγκοσμίως συγκεντρώνονται αποκλειστικά για την καταπολέμηση της επιδημίας COVID - 19, η οποία μπορεί να επηρεάσει δραστικά τη διαχείριση άλλων ασθενειών, συμπεριλαμβανομένης της ψυχικής υγείας, οι οποίες συνήθως επιδεινώνουν κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Η ψυχολογική κατάσταση ενός ατόμου που συμβάλλει στην υγεία της κοινότητας ποικίλλει από άτομο σε άτομο και εξαρτάται από το υπόβαθρο και την επαγγελματική και κοινωνική του θέση.

Η απομόνωση μπορεί να προκαλέσει αρνητικό αντίκτυπο στην ψυχική υγεία κάποιου. Μια κριτική που δημοσιεύθηκε στο *The Lancet* είπε ότι ο διαχωρισμός από τους αγαπημένους, η απώλεια της ελευθερίας, η πλήξη και η αβεβαιότητα μπορούν να

---

¹ Regional Office for Europe UN City , Mental health and COVID-19, 2020

προκαλέσουν επιδείνωση της κατάστασης της ψυχικής υγείας ενός ατόμου. Για να ξεπεραστεί αυτό, απαιτούνται μέτρα σε ατομικό και κοινωνικό επίπεδο. Υπό την τρέχουσα παγκόσμια κατάσταση, τόσο τα παιδιά όσο και οι ενήλικες βιώνουν έναν συνδυασμό συναισθημάτων. Μπορούν να τοποθετηθούν σε μια κατάσταση ή σε ένα περιβάλλον που μπορεί να είναι καινούργιο και μπορεί ενδεχομένως να βλάψει την υγεία τους.²

1.2 Peter Turnley : The Human Face of Covid-19, New York

Από την έναρξη της κρίσης του Covid-19, ο Γαλλοαμερικανός φωτογράφος ντοκιμαντέρ Peter Turnley βρίσκεται στη Νέα Υόρκη. Οι φωτογραφίες του δείχνουν το βαθιά ανθρώπινο πρόσωπο και της ψυχής σε αυτή την περίοδο που ζούμε. Αν και έχει καλύψει τις περισσότερες συγκρούσεις στον κόσμο τις τελευταίες τέσσερις δεκαετίες, είναι η πρώτη φορά που βρέθηκε στη μέση ενός πολέμου, «στο σπίτι», χωρίς ορατό εχθρό. Ο διάσημος φωτογράφος ντοκιμαντέρ, ο οποίος κάλυψε τη καραντίνα τόσο στη Νέα Υόρκη όσο και στο Παρίσι, είπε ότι η πανδημία θα μπορούσε να είναι η πιο σημαντική ιστορία της ζωής του.³ “Αυτός είναι ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος της ζωής μας. Ποτέ δεν βιώσαμε στη ζωή μας μια κατάσταση που επηρέασε κάθε άτομο σε έναν πλανήτη όπως αυτή τη στιγμή. Αυτός είναι ένας πόλεμος με έναν αόρατο εχθρό”, δήλωσε ο Turnley στο Euronews.

Ο Turnley κατέληξε περιορισμένος στο διαμέρισμά του στη Νέα Υόρκη στα μέσα Μαρτίου μετά την επιστροφή του από την Κούβα. Την πρώτη ημέρα εγκλεισμού στη Νέα Υόρκη, ο Turnley έκανε μία βόλτα στην πόλη με τη φωτογραφική του μηχανή. Έμεινε έκπληκτος από αυτό που είδε, ήταν όλα εντελώς άδεια και οι μόνοι άνθρωποι που μπορούσε να δει ήταν άστεγοι. Ο Turnley άρχισε να καταγράφει τους ανθρώπους που γνώρισε καθώς περπατούσε στην πόλη. Αυτό που τον εντυπωσίασε ήταν ότι όλοι είχαν μια ιστορία να πουν, κάθε άτομο που πλησίασε ήθελε να μιλήσει, είχε την ανάγκη να μιλήσει.

Ήταν ο τρόπος επιβίωσής του, ο τρόπος του να υπάρχει. Μια φωτογραφία που εμφανίζεται στην έκθεση δείχνει την Priscilla, που λατρεύει τον ήλιο. Κρατά κοινωνική απόσταση από τον γείτονά της, και ο Turnley κράτησε την ίδια απόσταση. Η Priscilla εξήγησε: «Είναι τόσο λυπηρό που μένω μέσα όλη μέρα, έπρεπε να βγω έξω και να πάρω λίγο ήλιο».

---

² Int J Health Plann Manage, The coronavirus (COVID-19) pandemic's impact on mental health , 2020

³ Το Euronews επανέλαβε τον Turnley ενώ παρουσίασε τη φωτογραφική του έκθεση "Το ανθρώπινο πρόσωπο του COVID-19" στο διεθνές φεστιβάλ φωτορεπορτάζ *Visa pour l'image* στο Περπιγιάν της Γαλλίας

Peter Turnley , Priscilla worships the sun, while sitting 1.5 metres from her neighbour , New York , USA

Κατά τη διάρκεια της αιχμής της κρίσης COVID-19 στη Νέα Υόρκη, οι εργαζόμενοι στην υγειονομική περίθαλψη στο νοσοκομείο Lenox Hill έβγαιναν έξω κάθε βράδυ, στις 7:00 μ.μ. και οι κάτοικοι της περιοχής χειροκροτούσαν για να εκφράσουν την ευγνωμοσύνη τους, θυμάται ο Turnley. Γνώρισε τη Νόρα, που φωτογραφήθηκε παρακάτω . Ο Turnley δήλωσε ότι «Συνήθως δεν θέλει να φωτογραφηθεί, αλλά αυτή τη φορά σταμάτησε και κοίταξε εμένα και την κάμερα μου για λίγο. Ορισμένες εκφράσεις και άνθρωποι ενσαρκώνουν τη διάθεση μιας στιγμής. Εδώ τα μάτια της Νόρα μίλησαν για όλους μας: η σύγχυση ο φόβος και η ελπίδα για το μέλλον μας, για την υγεία και την επιβίωσή μας, ενώ είμαστε έτοιμοι να ασχοληθούμε με το παρόν έτσι ώστε να φτάσουμε στο μέλλον ».

Peter Turnley , Nora at the corner of 77th and Lexington, New York, 2020, USA

1.3 A “new normal” - Stephen Jess

Το “νέο κανονικό” μπορεί να είναι κάτι με το οποίο όλοι συμφωνούμε, καθώς συνεχίζουμε να προσαρμόζουμε τον τρόπο ζωής μας για να πολεμήσουμε τον Covid-19. Ο Stephen Jess⁴ ήθελε να μάθει πως είναι η καθημερινότητα του κόσμου κάτω από την πανδημία και έτσι βγήκε στο μετρό της Νέας Υόρκης για δέκα ημέρες τον Ιούλιο, καταγράφοντας τη διάθεση και την ατμόσφαιρα των ντόπιων που αναδύονται μέσα στην καραντίνα.

---

⁴ Ο Stephen έχει πάνω από 20 χρόνια εμπειρίας σε διαφημίσεις, χαρακτηριστικά και επώνυμο περιεχόμενο. Το συντακτικό του έργο περιελάμβανε εθνικές και παγκόσμιες διαφημιστικές καμπάνιες καθώς και βραβευμένες ταινίες μεγάλου μήκους.

Stephen Jess , Commute , New York, 2020

Στη ασπρόμαυρη σειρά του, Commute , βλέπουμε σχεδόν άδεια βαγόνια, καθώς πολλοί επιλέγουν να μείνουν και να πραγματοποιήσουν τις δουλειές τους από το σπίτι. Ίσως φοβούνται πολύ να βγουν έξω όπως πριν. Σύμφωνα με τις δηλώσεις του Stephen, ο κόσμος φορούσε μάσκες, μόλις έβλεπε ο ένας τον άλλον και προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να αποφύγουν τους άλλους όπου είναι δυνατόν , κάτι που πρακτικά είναι συχνά αδύνατο σε ένα τόσο γεμάτο μέρος.

Stephen Jess , Commute , New York, 2020

Ο Stephen δηλώνει ότι παρά την αδιάκοπη αίσθηση της απομόνωσης, η οικεία ενεργητικότητα αρχίζει να εμφανίζεται καθώς οι Νεοϋορκέζοι προσαρμόζονται στη ζωή στο « νέο φυσιολογικό ». Αυτό το ειλικρινές πορτραίτο του δρόμου δίνει μία ποιητική μαρτυρία των κατοίκων της Νέας Υόρκης καθώς η πόλη μεταβαίνει και προσπαθεί να μπει ξανά στην καθημερινότητα. Ο κόσμος φοβάται να το αντιμετωπίσει όλο αυτό γιατί όλη αυτή η απομόνωση που αντιμετώπιζε τόσο καιρό έχει επηρεάσει την ψυχολογία του καθενός και τίποτα πια δεν μοιάζει όπως πριν. Όλη αυτή η αγανάκτηση , το άγχος , η θλίψη φαίνεται στα μάτια αυτών των ανθρώπων που προσπαθούν να ξανά επανέρθουν και να συνηθίσουν την νέα πραγματικότητα. Όμως όλο αυτό είναι πολύ δύσκολο για τον κάθε άνθρωπο να μπορέσει να συνηθίσει να βλέπει μόνο μάσκες. Είναι πραγματικά λυπηρό να φοβάσαι τους ανθρώπους διπλά σου και να προσπαθείς να τους αποφύγεις με κάθε τρόπο, δεν μου αρέσει το “νέο φυσιολογικό”.

1.4 Covid-19 Photography – Getty Image⁵

Υπάρχουν μερικά πράγματα στη ζωή που μπορούν να απεικονιστούν μόνο μέσω εικόνων. Πιστεύω είναι ο καλύτερος τρόπος ώστε να μεταφέρουμε πραγματικά το

---

⁵<https://www.ksat.com/features/2020/12/23/bizarre-haunting-images-that-paint-a-covid-19-pandemic-year-unfolding/>

μέγεθος μιας κατάστασης και τα συναισθήματα που μας προκάλεσε. Βέβαια, όπως ξέρουμε είναι λίγο δύσκολο να επισημάνουμε την καταστροφή που έφερε ο covid-19 τόσο στον ψυχολογικό τομέα όσο και στον οικονομικό για τον κόσμο το 2020, αλλά οι παρακάτω φωτογραφίες, ίσως, αρχίζουν να φέρνουν λίγο την επιφάνεια δείχνοντας την άσχημη συναισθηματική χρονιά που υπέστησαν οι εργαζόμενοι στον τομέα της υγείας, οι ασθενείς και ο κόσμος. Όλοι περνάμε δύσκολες στιγμές μέσα στην πανδημία. Πέρα από όλη αυτή την απομόνωση, η μεγαλύτερη δυσκολία είναι η απομάκρυνση από τα δικά μας άτομα τις μέρες που τους έχουμε περισσότερο ανάγκη από ποτέ. Αυτές οι φωτογραφίες απεικονίζουν τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν καθημερινά αυτοί οι άνθρωποι και η θλίψη στα μάτια τους τα περιγράφει όλα πιστεύω.

Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding, New York 2020

Στην πάνω φωτογραφία βλέπουμε την απόλυτη ανάγκη για τα δικά μας άτομα στις δύσκολες αυτές μέρες. Αυτή η αγκαλιά δείχνει τόσα συναισθήματα και πόσο μας λείπει η ανθρώπινη επαφή. Στην φωτογραφία απεικονίζεται η Olivia Grant στα δεξιά που αγκαλιάζει τη γιαγιά της, Mary Grace Sileo, μέσα από ένα πλαστικό πανί που κρέμεται από ένα σκοινί που κρεμάνε ρούχα. Είναι η πρώτη φορά που είχαν επαφή οποιουδήποτε είδους από την στιγμή που ξεκίνησε η πανδημία στα τέλη Φεβρουαρίου. Είναι πραγματικά λυπηρό όλο αυτό.

Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding, New York 2020

Στην παραπάνω φωτογραφία βλέπουμε μία κηδεία διαφορετική από όλες τις άλλες που έχουμε συνηθίσει. Όλα είναι διαφορετικά μετά τον covid-19. Φορώντας μάσκες και γάντια ώστε να μειωθεί ο κίνδυνος μετάδοσης του κορονοϊού, η Roonam Verma πραγματοποιεί βίντεοκλήση για τα μέλη της οικογένειας που δεν μπορούσαν να είναι παρόντα στην κηδεία, καθώς αυτή και ο σύζυγός της Raje Verma καλούνται να κάνουν μία ινδουιστική μεταθανάτια τελετή για την αδερφή της, Chietra Kumar, πριν γίνει η αποτέφρωση της. Λόγω της πανδημίας covid-19 απαγορευόταν να παρευρεθεί ένας Ινδός ιερέας, οι Verma πραγματοποίησαν οι ίδιοι την τελετή. Επίσης συμπεριέλαβαν την τοποθέτηση παραδοσιακών αντικειμένων στο σώμα της Kumar όπως βούτυρο ghee, ρύζι, βότανα, χρυσό, γάλα και νερό από τον ποταμό Γάγγη.

Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding, New York 2020

Αυτό που απεικονίζεται παραπάνω είναι κάτι που δεν συνηθίζαμε να βλέπουμε στο σούπερ μάρκετ όταν πηγαίναμε για τα εβδομαδιαία μας ψώνια. Τα ράφια που είναι συνήθως εφοδιασμένα με μαντηλάκια χεριών, απολυμαντικά και χαρτί υγείας είναι άδεια σε ένα κατάστημα Target. Οι άνθρωποι έφτασαν σε σημείο να αποθηκεύουν προμήθειες λόγω της έξαρσης του COVID-19 το Μαρτίου 2020 στο Άρλινγκτον της Βιρτζίνια. Η αμερικανική κυβέρνηση αγωνιζόταν για να διαθέσει περισσότερα διαγνωστικά τεστ κορονοϊού καθώς και τα σχολεία έκλειναν σε ολόκληρη τη χώρα, οι αθλητικές εκδηλώσεις ακυρώνονται και οι επιχειρήσεις ενθάρρυναν τους εργαζόμενους να τηλεργάζονται όπου είναι δυνατόν.

Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding, New York 2020

Σε αυτές τις δύσκολες εποχές που ζούμε ο κάθε άνθρωπος κάνει ότι μπορεί από την μεριά του για να βοηθήσει. Ο πάτερ Scott Holmer του St. Edward εξομολογητής της Καθολική Εκκλησία κάνει το σημάδι του σταυρού και με μία καρέκλα κάθεται στο χώρο στάθμευσης της εκκλησίας και εξομολογεί τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη εκείνη την ώρα νιώσουν έστω και λίγο γαλήνη και μία βοήθεια από τον Θεό. Ο Holmer, ο οποίος βρίσκεται σε απόσταση δύο μέτρα μακριά από εκείνους με τα αυτοκίνητα, εξομολογεί καθημερινά οδηγούς στο χώρο στάθμευσης της εκκλησίας λόγω της έξαρσης της πανδημίας COVID-19. Είναι πολύ συγκινητικό να βλέπεις πόσο πολύ θέλει ο κόσμος να βοηθήσει σε τέτοιες στιγμές.

Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding, New York 2020

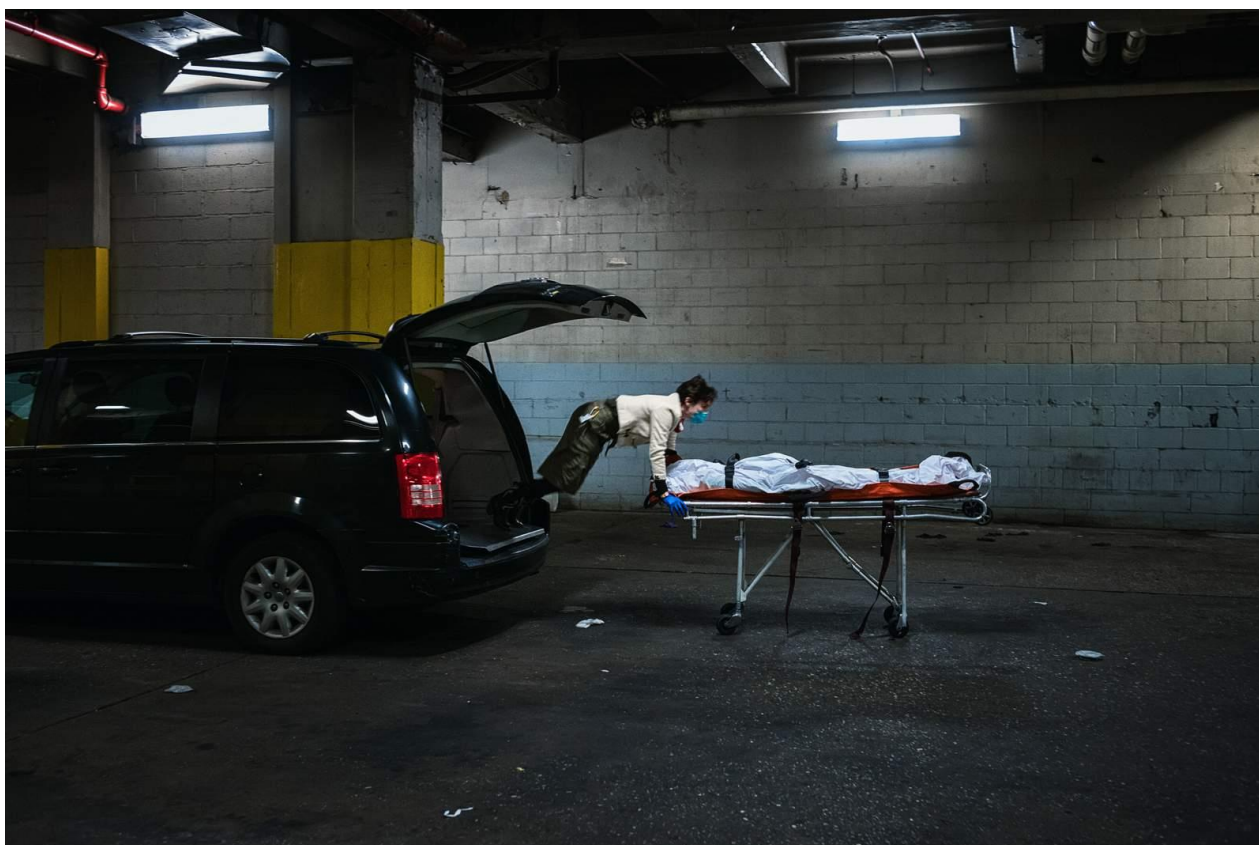
Μία ακόμα συγκινητική εικόνα που σε κάνει να αναρωτιέσαι πότε θα τελειώσει όλο αυτό που περνάμε είναι αυτή της Mary-Lou McCullagh και του σύζυγός της Bob με τον μικρό τους γείτονα τον Axel Stirton στις 3 Απριλίου 2020 στο Ventura της Καλιφόρνια. Λόγω το μεγάλο της ηλικίας τους η Mary-Lou και ο Bob βρίσκονται σε απομόνωση, προσπαθώντας να διασφαλίσουν την υγεία τους. Η Mary-Lou έχει ιατρική πάθηση που την καθιστά ιδιαίτερα ευάλωτη. Και έτσι χάρες την τεχνολογία έχουν την δυνατότητα μέσω της βίντεοκλήσης να έχουν επαφή με την οικογένεια και τους φίλους τους. Ο Axel είναι τακτικός επισκέπτης στο σπίτι τους και καθημερινή τους παρέα, αλλά δεν μπορεί πλέον να μπει στο σπίτι λόγω των κινδύνων του ιού Covid-19. Η Mary-Lou και ο Bob τον παρηγορούν και τον χαιρετούν από το παράθυρο.

Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding, New York 2020

Μία ακόμα θλιβερή ιστορία λόγω της πανδημίας είναι αυτής της Zully και του νεογέννητου παιδιού της. Εδώ βλέπουμε την δασκάλα του δημοτικού σχολείου Stamford Luciana Lira να κρατά το μόλις 2 ½ εβδομάδων μωρό, και να το δείχνει στην μητέρα του που είναι μετανάστης, την Zully και τον γιο της Junior, 7 ετών, μέσω μέσω βίντεοκλήσης τον Απρίλιο του 20. Η Zully μόλις είχε βγει από την εντατική στο Stamford Hospital και ήταν η πρώτη φορά που είδε την εικόνα του μωρού της. Η Lira είχε γίνει προσωρινός κηδεμόνας για το νεογέννητο, αφού η μητέρα του μωρού Zully μπήκε στην ΜΕΘ του Νοσοκομείου Stamford, σχεδόν 8 μήνες έγκυος και άρρωστη από το COVID-19. Την μετέφεραν διασωληνωμένη στο νοσοκομείο και κατευθείαν της πραγματοποίησαν καισαρική τομή. Το μωρό Neysel γεννήθηκε στις 2 Απριλίου 2020, πέντε εβδομάδες νωρίτερα και υγιές, αλλά δεν μπόρεσε να επιστρέψει στο σπίτι του, καθώς ο πατέρας του και ο αδελφός του είχαν κολλήσει και αυτή κορωνοϊό . Ο Μάρβιν πατέρας του παιδιού επικοινωνήσε με τη Lira, δασκάλα του Junior και την ρώτησε αν μπορούσε να πάρει προσωρινά την επιμέλεια του μωρού, ώστε να μην μολυνθεί και το παιδί. Ο Marvin και ο Junior διαγνώστηκαν αργότερα θετικοί και ήταν σε καραντίνα στο σπίτι. Η Lira συνεχίζει να διδάσκει τους μαθητές της στο δημοτικό σχολείο, αν και εξ αποστάσεως, ενώ επίσης φροντίζει το βρέφος στο σπίτι. Είναι πραγματικά πολύ πρωτόγνωρο για μία μάνα να μην μπορεί να δει το παιδί της. Πολύ δύσκολα αυτά που ζούμε και ακούμε καθημερινά.

Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding, New York 2020

Για την παραπάνω εικόνα έχω πω πόσο δύσκολη είναι αυτή η δουλειά των συγκεκριμένων ανθρώπων που πρέπει καθημερινά να μεταφέρουν χιλιάδες νεκρά σώματα λόγω του covid-19. Η μεταφορέας Lily Sage Weinrieb που απεικονίζεται εργάζεται από τις 23 Απριλίου 2020 στο νοσοκομείο της Νέας Υόρκης. Μετά από σπουδές της στο American Academy McAllister Institute, η Lily ξεκίνησε την εργασία της ως βοηθός στο International Hamilton Heights Funeral Home στο Χάρλεμ. Πριν από την πανδημία, η εταιρεία είχε κατά μέσο όρο 30-40 πελάτες ανά μήνα. Τώρα, αυτός ο αριθμός έχει τετραπλασιαστεί. Έχοντας εκατοντάδες μεταφορές την μέρα να κάνει από το νοσοκομείο στο νεκροταφείο η Λίλι εργάζεται από τις 8 το πρωί έως τα μεσάνυχτα. Συχνά κοιμάται σε έναν καναπέ στο εκκλησάκι του νεκροταφείου. Είναι τόσο εξαντλημένη προγραμματίζοντας κηδείες καθημερινά που δεν είναι σε θέση να κάνει πολλές πτυχές της δουλειάς της, όπως να είναι σε θέση να παρηγορήσει τους θλιμμένους συγγενείς με μία αγκαλιά ή με ένα άγγιγμα.

Κεφάλαιο 2 : Καλλιτεχνικά Έργα Φωτογράφων που επηρεάστηκα

2.1 Μαρίζα Καψαμπέλη - Life in Quarantine⁶

---

⁶https://www.athensvoice.gr/culture/photography/650503_mariza-kapsampeli-i-kathimerinotita-kai-fotografies-anthropon-se

Μία φωτογράφος που ανακάλυψα και που με βοήθησε σε όλο αυτό και σε θέμα ιδεών αλλά και σε θέμα σκέψης είναι η Μαρίζα Καψαμπέλη που έκανε το πρότζεκτ “life in quarantine” το οποίο κέντρισε το ενδιαφέρον πολλών ανθρώπων. Μέσα από το πρότζεκτ της φωτογράφου, μπαίνουμε στην καθημερινότητα των ανθρώπων της πόλης στην περίοδο της καραντίνας. Αυτό της το πρότζεκτ την οδήγησε και σε πολλές ακόμα δουλειές. Όταν ξεκίνησε το έργο της «Life in Quarantine», ήταν αυτό που την έφερε στην ανακάλυψη της εκτενής δουλειάς της γύρω από τη μουσική αλλά και τις υπέροχες ταξιδιωτικές της φωτογραφίες. Είναι μία δουλειά που βοηθάει το κόσμο να καταλάβει ότι δεν βρίσκεται μόνος του σε όλο αυτό και πως όλοι μαζί θα το ξεπεράσουμε και θα μπορέσουμε να ξαναφέρουμε τα πράγματα στην δική μας πραγματικότητα και όχι σε αυτή που μας επιβάλλουν να ζούμε.

Mariza Kapsabeli ,Life in Quarantine, Dora, Athens 2020

Η ίδια είχε αναφερθεί ότι ο εγκλεισμός την είχε επηρεάσει ψυχολογικά και όντας ένας αρκετά κοινωνικός άνθρωπος έπρεπε να βρει έναν τρόπο ώστε να μπορέσει να επικοινωνήσει με κάποιον για να αποφορτιστεί από το άγχος της και την αβεβαιότητα που της είχε δημιουργηθεί. Και κάπως έτσι της ήρθε η ιδέα να ξεκινήσει να κάνει βιντεοκλήσεις πρώτα με τους συγγενείς και φίλους της, όπου μέσα από την οθόνη του κινητού της αποτύπωνε με screenshots την καθημερινότητά τους, και τους διαφορετικούς τρόπους με τους οποίους βίωνε ο καθένας αυτή τη νέα πραγματικότητα. Απ' την πρώτη κιάλας κλήση λέει ότι ένιωσε πολύ ενθουσιασμένη για αυτή της την ιδέα και σίγουρη ότι θέλει να την συνεχίσει. Όσο η δουλειά προχωρούσε , τόσο συνειδητοποιούσε ότι δεν είναι μόνη της σε αυτό και πως έστω και απομακρυσμένα όλοι έχουν ανάγκη να μοιραστούν ιδέες και σκέψεις¹. Αυτό όμως που την χαροποίησε ιδιαίτερα είναι το πόσο πολύ φάνηκε ενδιαφέρον το πρότζεκτ της σε άγνωστα άτομα και επικοινωνήσαν μαζί της για να συμμετέχουν από τη πρώτη κιάλας μέρα που το μοιράστηκε στα social media. Αυτός ήταν και εξ αρχής ο στόχος της. Ένα ανοιχτό κάλεσμα να μοιραστούμε την καθημερινότητά μας και να μην χαθεί η επαφή μας, η κοινωνική μας ζωή.

Mariza Kapsabeli ,Life in Quarantine, Marigo, Athens 2020

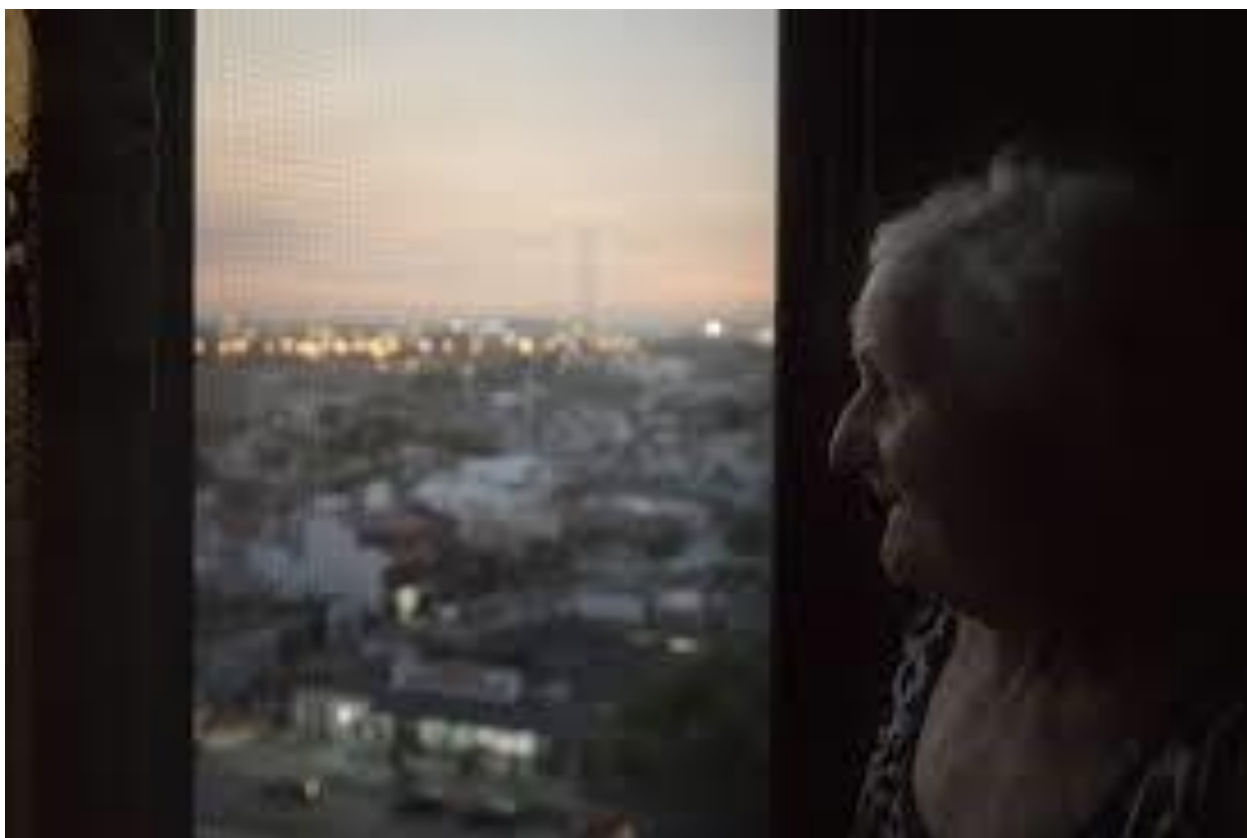
Ξεκινώντας την επικοινωνία της με τους ανθρώπους διαπίστωσε πόσο διασκεδαστικό είναι αυτό που κάνει και πόσο την βοήθησε να ξανανιώσει ο εαυτός της. Οι κλήσεις με αυτούς τους ανθρώπους μπορεί να διαρκούσαν από 30 λεπτά έως και 2 ώρες, κατά τις οποίες επικοινωνούσε και με άτομα που ήταν μόνο ιντερνετικοί «φίλοι» αλλά δεν είχαν γνωριστεί ποτέ από κοντά. Αυτό που την δυσκόλεψε περισσότερο αλλά που χαρακτήριζε και κάθε κλήση ήταν η δυσκολία του να φτιάξει το σωστό κάδρο και να βρει έναν εφευρετικό τρόπο να στερεώσει το κινητό. Η φωτογραφία είναι κυρίως ένα μέσο επικοινωνίας δηλώνει είτε πρόκειται για καταγραφή μεγάλων ιστορικών γεγονότων, είτε για αποτύπωση και εξωτερίκευση της ψυχής σου. Η Μαρίζα Καψαμπέλη δεν ήταν ποτέ τόσο καλή στα λόγια, της άρεσε ανέκαθεν να μιλάει μέσα απ' τις εικόνες της. Αυτό πιστεύω ότι κάνει και μέσα από αυτό το πρότζεκτ είναι ο λόγος που μου κίνησε το ενδιαφέρον και μου γέννησε πολλές σκέψεις.

Mariza Kapsabeli ,Life in Quarantine, Xristina, Athens 2020

2.2 Lucia Moron – HOME ⁷

Συνεχίζοντας με φωτογράφους και πρότζεκ που με επηρέασαν και πήρα ιδέες για την εργασία μου θέλω να μιλήσω για την Lucia Moron⁸ η οποία φωτογράφιζε ανθρώπους στο σπίτι τους με ένα πού ιδιαίτερο τρόπο που συγκινεί. Η Moron ήταν ακόμα ένας άνθρωπος που δεν μπορούσε να διαχειριστεί όλο αυτό που ζούσε στην καραντίνα. Στο σπίτι της στο Μπουένος Άιρες, η Lucía Morón πάλεψε με την αϋπνία. Δεν μπορούσε να κοιμηθεί καλά και υπήρχαν ακόμη και μέρες που δεν μπορούσε να βρει την ενέργεια για να σηκωθεί από το κρεβάτι της. Ως τρόπος διαχείρισης των δύσκολων στιγμών της, ανέφερε ότι η φωτογραφία ήταν αυτή που την βοήθησε να εξωτερικεύει και να εξορκίζει τους εσωτερικούς της φόβους, τους εφιάλτες και τις ανησυχίες της. Πια για την ίδια ήταν ένας τρόπος διαφυγής για να εκφραστεί σε αυτές τις δύσκολες και μοναχικές στιγμές.

Lucia Moron , El Aire Argentina, Finalist, Student Focus , 2015 Sony World Photography Awards

---

⁷<https://www.worldphoto.org/sony-world-photography-awards/winners-galleries/2015/student-focus/finalists/lucia-moron>

⁸ Κάποιες από τις παρακάτω φωτογραφίες είναι μία σειρά της που βραβεύτηκε το 2015, πριν την καραντίνα, πλην της M/A.

Lucia Moron , El Aire Argentina, Finalist, Student Focus , 2015 Sony World Photography Awards

Πολλές από τις φωτογραφίες της που χρησιμοποίησα δεν είναι φωτογραφίες που έβγαλε στην καραντίνα. Είναι φωτογραφίες της οι οποίες έχουν βραβευτεί σε διαγωνισμό φωτογραφίας το 2015 και επειδή πραγματοποιήθηκαν σε σπίτι, τις θεώρησα εξαιρετικά ενδιαφέρουσες και κοντά στο δικό μου το θέμα, έτσι αποφάσισα να τις συμπεριλάβω στην εργασία μου. Η ίδια περιλαμβάνει δουλειά σε περισσότερες από 80 χώρες και διασφαλίζει ότι οι περιθωριοποιημένες φωνές έχουν μια πλατφόρμα, καθώς οι προϋπολογισμοί ανεξάρτητων και μέσων μαζικής ενημέρωσης μειώνονται παγκοσμίως.

Lucia Moron , El Aire Argentina, Finalist, Student Focus , 2015 Sony World Photography Awards

Συνεχίζοντας με το θέμα του covid 19 Πολλές από τις φωτογραφίες της στην καραντίνα έχουν επικεντρωθεί σε νοσοκομεία και πολλούς εργαζόμενους. Μιλάει για τον τρόπο με τον οποίο καλύπτεται η τρέχουσα πανδημία καθώς γυρίζει την κάμερα στον εαυτό της, στην οικογένεια της και στον ιδιωτικό της χώρο. Η φωτογραφία της που απεικονίζεται παρακάτω είναι ασπρόμαυρη και όπως μπορούμε να δούμε υπάρχει ένα μόνο χέρι και πόδι στο αριστερό άκρο του πλαισίου. Με αυτό τον τρόπο η φωτογράφος προσπαθεί να μας δείξει τα συναισθήματά της να «βυθίζονται» στο κρεβάτι. Σαν να παγιδεύτηκε ή να την τρώει το ίδιο της το κρεβάτι. Τα πρησμένα φύλλα μοιάζουν με ένα ονειρικό, αιωρούμενο σύννεφο, συνδέοντας την εικόνα πιο άμεσα με την αϋπνία της.⁹

---

⁹ <https://www.fotodemic.org/diaries/self-portraits-photographers-in-confinement-luca-morn>

Lucia Moron , The journal, Self-portrait in my bedroom , Buenos Aires, Argentina 2020

Καθώς το έργο συνεχίζεται η Moron θέλει να βρει την ανακούφιση από αυτήν τη δύσκολη κατάσταση μέσα από τις εικόνες της. Πιστεύει πολλοί άνθρωποι θα αισθανθούν ταυτισμένοι με τις ιστορίες της σχετικά με την καραντίνα.

Οι φωτογράφοι είναι άνθρωποι στο δρόμο που ζουν για να τεκμηριώσουν τη ζωή των άλλων. Περιορισμένοι από την καραντίνα, πολλοί από αυτούς είχαν την πρώτη τους εμπειρία να αρχίσουν να βλέπουν και να κατανοούν μικρές λεπτομέρειες σχετικά με το ποιοι είναι, τον τρόπο ζωής και τις αξίες τους, που επισκιάστηκαν ενώ ήταν απασχολημένοι. Αυτή η αυτοπροσωπογραφία εκφράζει την εμπειρία τους και όλο αυτό που βιώνουν στην καραντίνα μέσα από τις φωτογραφίες τους.

2.3 Pete Kiehart - Isolation Diary¹⁰

Θα ήθελα να περάσω σε έναν άλλον φωτογράφο που ανακάλυψα ψάχνοντας για αυτό το θέμα και πραγματικά μπορώ να πω ότι η φωτογραφίες του και η ιστορία του με άγγιξε πολύ και με βοήθησε πάρα πολύ με το θέμα μου. Αυτός είναι Pete Kiehart. Ο Kiehart είχε κάποια ήπια συμπτώματα του COVID-19 και ευτυχώς δεν είχε κάποιο άλλο σοβαρότερο πρόβλημα που θα μπορούσε να τον οδηγήσει σε νοσηλεία. Αυτό όμως δεν έφτανε για να εξουδετερώσει φόβους και την ανησυχία της οικογένειας. Ο Pete μόλις έμαθε τα αποτελέσματα του τεστ του ότι είναι θετικός, την ίδια κιόλας στιγμή έμαθε ότι ένας φίλος ενός φίλου του είχε πεθάνει την προηγούμενη μέρα από κοροναϊό στην ίδια ηλικία με αυτόν. Αυτό ήταν κάτι που τον τρόμαξε πολύ, γνωρίζοντας επίσης

---

¹⁰<https://www.bpr.org/post/isolation-diary-photographers-document-their-experience-covid-19#stream/0>

ότι δεν υπήρχε απολύτως τίποτα που θα μπορούσε να κάνει για αυτόν. Για τις επόμενες τρεις εβδομάδες, ο Kiehart απομονώθηκε στην παιδική του κρεβατοκάμαρα, μακριά από τους γονείς του, οι οποίοι ήταν και οι δύο μεγαλύτεροι από 65 ετών διότι ήθελε να τους προστατεύσει. Για να καταπολέμησε την απομόνωση του, άρχισε να χρησιμοποιεί τη φωτογραφική του μηχανή για να τεκμηριώνει νέες καθημερινές δραστηριότητες όπως να παίρνει τη θερμοκρασία του και να πλένει πιάτα με διάλυμα χλωρίνης.

Pete Kiehart – isolation diary – North Carolina 2020

Η φωτογράφιση για αυτόν ήταν ένας τρόπος να διασκεδάσει και να μπορέσει να διατηρήσει το ένστικτό του ως δημοσιογράφος. Μέσα από τις εικόνες αυτές ο Kiehart ήθελε να μπορέσει να κρατήσει τη μνήμη αυτής της δύσκολης στιγμής. Προσπαθεί να εκφράσει αυτό που δεν ήξερε να πει ή φοβόταν να πει, μέσω των εικόνων. Ο Kiehart παρακολουθούσε τον πυρετό του κάθε μέρα και περίμενε δύο εβδομάδες ώστε να είναι απόλυτα υγιής για να επανενωθεί πλήρως με τους γονείς του, σύμφωνα με τις οδηγίες του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας. Όλο αυτό βοήθησε τον Kiehart να νιώσει σαν τον κανονικό του εαυτό κατά τη διάρκεια αυτής της αβέβαιης περιόδου. Μέσα από τέτοιες καταστάσεις καταλαβαίνεις πόσο σημαντικά είναι όλα γύρω σου. Αυτές οι φωτογραφίες από την περιπέτεια του έχουν βοηθήσει πολλοί κόσμο να ξεπεράσει την μοναξιά του μέσα σε όλο αυτό που ζει.

Pete Kiehart – isolation diary – North Carolina 2020

Pete Kiehart – isolation diary – North Carolina 2020

2.4 Rydel Cerezo – Back Of My Hand¹¹

Αυτή η σειρά βοήθησε του Rydel να έρθει πιο κοντά με την οικογένειά του, εξομοιώνοντας ποιητικά πορτραίτα και φωτογραφίζοντας νεκρής φύσης. Η σειρά του Rydel Cerezo εξετάζει το «δράμα του σπιτιού» κατά τη διάρκεια του εγκλεισμού. Το έργο του περιλαμβάνει τα μέλη της οικογένειάς του, τα οποία εμφανίζονται σε μια επέκταση αυτοπροσωπογραφίας, που αντιπροσωπεύει τον Rydel. Η σειρά του Back of My Hand διαφέρει από τα άλλα του έργα διότι αυτή τη φορά, η παρουσία της οικογένειάς του επιτρέπει στον Rydel να επανεξετάσει το πόσο καλά τους γνωρίζει και τον τρόπο στον οποίο ζουν μέσα σε όλη αυτή την κατάσταση. Με τρεις γενιές να ζουν κάτω από μία στέγη κατά τη διάρκεια της καραντίνας, η σειρά εξομοιώνει ποιητικά την προσωπογραφία και τη φωτογραφία νεκράς φύσης. Ο Rydel αναρωτιέται με ποιους τρόπους αυτή η παγκόσμια εμπειρία επηρέασε τη σχέση του με την οικειότητα και τη φαντασία. Πως μπορεί να είναι ο κόσμος αφού τελειώσει όλο αυτό.

Rydel Cerezo , Back Of My Hand , Vancouver 2020

---

¹¹ <https://www.itsnicethat.com/articles/rydel-cerezo-back-of-my-hand-photography-100620#>

Η σειρά αυτή ξεκίνησε την πρώτη ημέρα καραντίνας στο Βανκούβερ. Ο Rydel μόλις κατάλαβε την σοβαρότητα της κατάστασης και πως όλο αυτό θα κρατούσε πολύ προσπάθησε να βρει ένα τρόπο για να κάνει την δουλειά του μέσα στη πανδημία. Επομένως, πήρε την απόφαση να δουλέψει με την γιαγιά του την Λόλα , τους γονείς και τα αδέρφια του , ήταν μία κιάλας ευκαιρία να παρατηρήσει πώς ο Covid-19 επηρέασε κάθε έναν από αυτούς. Όσο η σειρά προχωρούσε πήρε την ευκαιρία να επανεκτιμήσει ότι νόμιζε ότι ήξερε για κάθε μέλος της οικογένειάς του και κατάλαβε πόσο παραμελημένη ήταν η μεταξύ τους επαφή, περιγράφοντας αυτόν τον έντονο χρόνο που πέρασε μαζί τους ως «ιδιωτικό κενό».

Ο λόγος για τον οποίο επέλεξε αυτό τον τίτλο « Back of My Hand » είναι λόγω της χρήσης του ως ιδιωτισμού που συνδέει μια προσωπική υπόθεση γνώσης με το σώμα εξηγεί ο φωτογράφος. Ενδιαφέρεται πάρα πολύ να δει για τη δεύτερη άποψη που θα αποκτήσει μέσα σε όλο αυτό, για την οικογένειά του, την διαδικασία που χρειάζεται για να τους “ξαναμάθει” υποθετικά όπως δηλώνει ο ίδιος και τη φυσική οικειότητα που μοιράζεται μαζί τους.

Rydel Cerezo , Back Of My Hand , Charyze napping ,Vancouver 2020

Rydel Cerezo , Back Of My Hand , After Work , Vancouver 2020

Για την παραπάνω εικόνα στην οποία ο Rydel έχει δώσει τον τίτλο *After Work* δείχνει τη μητέρα του να πλένει και να απολυμαίνει τα χέρια και τα πόδια της φορώντας ακόμα τα ρούχα της δουλειάς της. Η δουλειά της μητέρας του συνεχιζόταν κανονικά οπότε έπρεπε να φεύγει από το σπίτι καθημερινά, και όπως είναι προφανές θα έπρεπε να χειριζόταν προσεκτικά τον ερχομό της και την αναχώρησή της, για να προστατεύσει τους πιο ευάλωτους του σπιτιού όπως ήταν γιαγιά του. Ο Rydel επένδυσε στην απεικόνιση της μητέρας του και εκείνων που απασχολούνταν σε δημόσιες υπηρεσίες με την έννοια της εργασίας και της φροντίδας και έτσι επέλεξε να απεικονίσει τη

διαδικασία επιστροφής της μητέρας του μετά την δουλειά με αυτόν τον τρόπο. Επιπλέον, με τον τρόπο που είχε προχωρήσει αυτή η πανδημία μετά το Πάσχα, δεν μπορούσε παρά να σκεφτεί θρησκευτικές συσχετίσεις προσθέτει. Υπάρχει μεγάλη σημασία για πλύσιμο των άκρων στη Βίβλο και στο βιβλίο του Ιωάννη, μιλώντας για μια στιγμή που ο Ιησούς πλένει τα πόδια των μαθητών του. Αυτή η παραβολή έχει σκοπό να δείξει ανιδιοτέλεια, ταπεινότητα και αγάπη.

Όσο ο Rydel σκεφτόταν πως θα μπορέσει να συνεχίσει αυτή την σειρά λέει ότι όλοι μπαίνουμε τυφλά σε ένα νέο κοινωνικό τοπίο, λέγοντας : «απλά εκτιμώ την βραδύτητα της διαδικασίας και την εμπιστεύομαι τυφλά». Σκέφτηκε βαθιά για το πως το συστήματά μας έφερε σε αυτήν τη θέση κινδύνου και ευθραυστότητας. Προφανώς δεν προβλέπει πως όλο αυτό θα λυθεί σύντομα, αλλά καταλαβαίνει ότι αυτή είναι μια στιγμή προβληματισμού όπου ο μετασχηματισμός πρέπει να συμβεί για τον εαυτό μας και τον κόσμο. Επομένως, όσον αφορά την σειρά του, είναι ενθουσιασμένος όταν την βλέπει να αναπτύσσεται ως μεταβατικός πρόδρομος για μελλοντικά έργα.

Rydel Cerezo , Back Of My Hand , Lola Painting My Nails, Vancouver 2020

2.5 Christopher Fernandez – isolation 2020¹²

Ο Christopher Fernandez¹³ είναι φωτογράφος που ζει στο Λονδίνο και ειδικεύεται στη φωτογραφία πορτραίτου με ατμοσφαιρικό στίλ, που συχνά περιγράφεται ως κινηματογραφικό ντοκιμαντέρ. Όταν λοιπόν ήρθε ο κορονοϊός στην ζωή του και στην ζωή όλων μας, ο Christopher Fernandez¹⁴ αποφάσισε να το χρησιμοποιήσει προς όφελός του. Αποφασισμένος να μην αφήσει τον εγκλεισμό να επηρεάσει τη δημιουργική του παραγωγή, σκέφτηκε τρόπους με τους οποίους θα μπορούσε ακόμα να φωτογραφίζει ανθρώπους ενώ βρισκόταν στο σπίτι του. Εξοπλισμένος με ένα στυλό, λίγο χαρτί και μια δημιουργική προοπτική, επιδίωξε επαφή με άτομα που ζούσαν απέναντί του για να κατευθύνει μια φωτογράφιση από μακριά. Το έργο του αποτελείται από εικόνες που αποτυπώνουν τη διάθεση των ανθρώπων στην καραντίνα και προσφέρουν ένα στιγμιότυπο στη ζωή εκείνων που είναι απομονωμένοι.

---

¹² <https://www.standard.co.uk/lifestyle/london-life/christopher-fernandez-photographer-isolation-nhs-project-a4419831.html>

¹³ <https://nhs.christopherfernandez.com/about/>

¹⁴ <https://www.vice.com/en/article/bvg4j3/christopher-fernandez-coronavirus-self-isolation>

Christopher Fernandez prepping up his photo documentary project behind the scenes , London 2020

Όσο περνούσαν οι μέρες στην καραντίνα, ο Christopher όλο και περισσότερο παρατηρούσε τα απέναντι κτήρια που ήταν σχετικά κοντά και τον έκανε να σκεφτεί ότι και αυτοί ήταν ακριβώς στην ίδια μοίρα με αυτόν. Τότε είναι που του ήρθε και η ιδέα, έβαλε λοιπόν μια πινακίδα στο παράθυρό του λέγοντας «Επαγγελματίας φωτογράφος που θέλει να καταγράψει τον εγκλεισμό σας από εδώ μήπως σας ενδιαφέρει »και γρήγορα έλαβα αρκετές απαντήσεις από τους γείτονές του που ήθελαν να συμμετάσχουν.

Christopher Fernandez , Isolation 2020 , London 2020

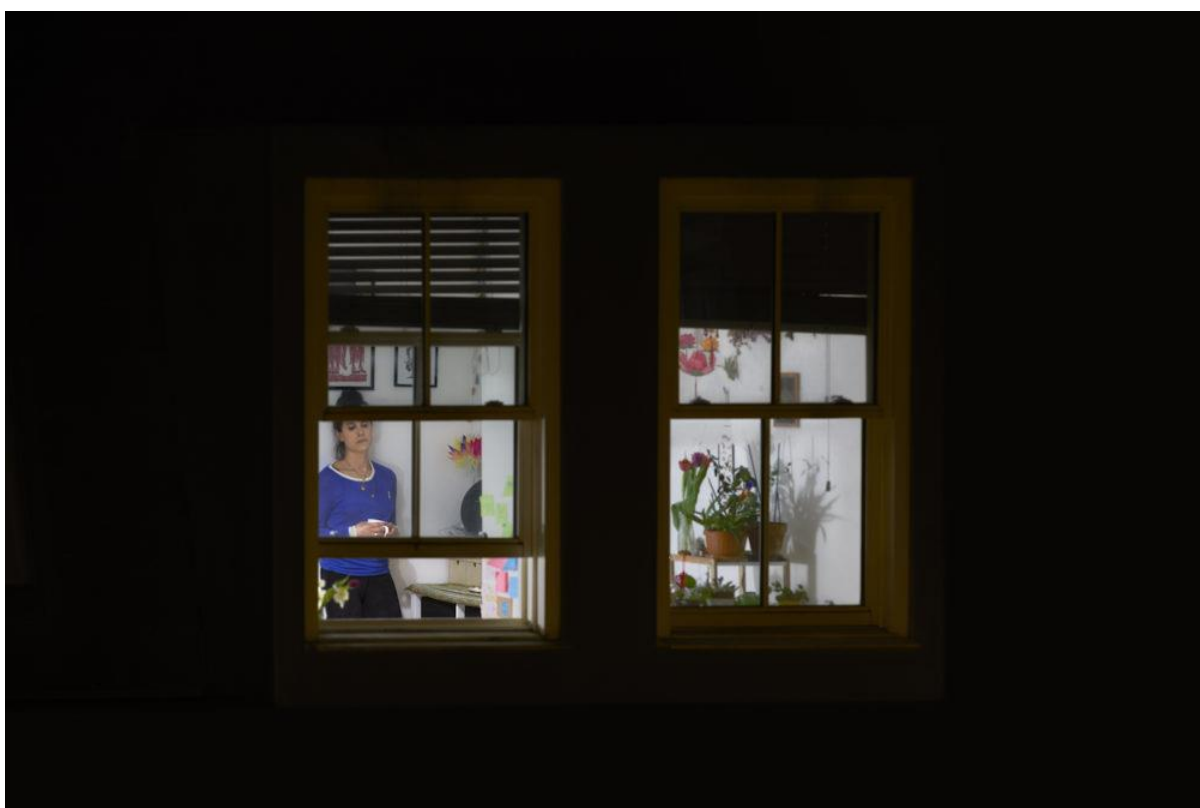
Είχε απογοητευτεί με την καραντίνα και συνέχισε να σκέφτεται πόσο σουρεαλιστικά ήταν όλα αυτά και ότι ήταν τρελό να ζήσει μέσα από αυτό. Ένωσε ότι έπρεπε πραγματικά να κάνει μερικές φωτογραφίες για να τεκμηριώσει την ώρα και πραγματικά το αποτέλεσμα των φωτογραφιών του ήταν οικείο, κινηματογραφικό και απεικονίζει την ευπάθεια της κατάστασης.

Αυτό που πραγματικά το άφησε έκπληκτος ήταν το πόσο ανοιχτοί και πρόθυμοι ήταν όλοι να αφήσουν έναν πλήρως ξένο να τους φωτογραφίσει με αυτόν τον παράξενα μακρινό αλλά οικείο τρόπο. Οποιαδήποτε άλλη στιγμή δεν πίστευε ότι θα ήταν αποδεχτό με τον ίδιο τρόπο. Στην περίοδο της καραντίνας υπήρχε σαφώς μια αίσθηση αλληλεγγύης και επιθυμίας για ανθρώπινη σύνδεση μέσα από τις δύσκολες στιγμές που περνούσαμε. Σε κάθε λήψη φωτογραφιών θα επικοινωνούσε τηλεφωνικά με κάθε άτομο και θα προσπαθούσε να κατευθύνει τη λήψη και το φωτισμό όσο καλύτερα μπορούσε μέσω τηλεφώνου. Ήταν μια πρόκληση για αυτόν, αλλά αποδείχθηκε μια πραγματικά διασκεδαστική εμπειρία συνεργασίας και ελπίζει ότι όταν τελειώσει αυτό θα μπορέσει να τους συναντήσει και από κοντά.

Πάντα είχε αυτό το περίεργο συναίσθημα της ενοχής. Ότι η δουλειά του είναι να φωτογραφίζει και όχι κάτι παραπάνω, εννοώντας ότι, δεν σώζει τις ζωές των ανθρώπων. Ένα γεγονός σαν αυτό τονίζει το συναίσθημα, οπότε του αρέσει αυτό το είδος δουλειάς, γιατί του αρέσει να σκέφτεται ότι αν μπορεί τουλάχιστον να δημιουργήσει και να ενημερώσει τους ανθρώπους ή να τους διασκεδάσει ή να τους κινήσει το ενδιαφέρον, τότε είναι κάτι αρκετό για τον ίδιο. Θα ήταν χαρούμενος αν κάποιος πήρε κάτι μέσα από αυτά που έκανε. Ο ίδιος τα βλέπει από μια προοπτική ντοκιμαντέρ και ίσως κάποιος στο μέλλον θα τα χρησιμοποιήσει ως αναφορά αυτής της σουρεαλιστικής περιόδου.

Christopher Fernandez , Isolation 2020 , London 2020

Christopher Fernandez , Isolation 2020 , London 2020

Ο Fernandez έπρεπε να κατευθύνει τα θέματα και τον φωτισμό μέσω του τηλεφώνου, ενώ φωτογράφιζε με φακό ζουμ από το διαμέρισμά του και λέει ότι όλα κυλούσαν όμορφα και γρήγορα μέσα σε αυτή τη διαδικασία.

Προσθέτει: «Νομίζω το γεγονός ότι ήταν στο δικό τους χώρο έκανε το όλο θέμα πολύ πιο εύκολο. Για κάθε άτομο είχα μια αρκετά καλή ιδέα για το τι ήθελα να κάνουν. Τις περισσότερες φορές ήταν κάτι που πιθανότατα θα έκαναν και στην καθημερινότητα τους. Παρά το ότι οι σκηνές ήταν σκηνοθετημένες, ήθελα να φαίνονται και φυσικές οπότε μετά από λίγο τους έβαζα σε μια συγκεκριμένη δράση ή κίνηση, και αυτό έτεινε να τους κάνει να ξεχνούν ότι φωτογραφίζονταν»¹⁵.

Ο φωτισμός ήταν αυτό που τον δυσκόλεψε περισσότερο καθώς έπρεπε να δουλέψει με ό,τι είχαν οι άνθρωποι στα σπίτια τους. Αλλά και πάλι, νομίζω ότι αυτό ταίριαξε στο γεγονός ότι ήθελε να φαίνεται όσο το δυνατόν πιο φυσικό. Λατρεύει επίσης αυτό το είδος περιορισμών. Είναι της άποψης ότι κάποιος πρέπει να δουλεύει με ό,τι έχει. Όταν μπορείτε να είστε πιο δημιουργικοί κάντε το.

Η σύλληψη της ανθρώπινης εμπειρίας είναι κάτι που ενδιέφερε τον Fernandez. Ακόμα και στις εικόνες του με τοπίο θέλει να βρίσκει ένα τρόπο να ταιριάζει σε κάποιον αυτή η εικόνα. Όταν δεν έχει το ανθρώπινο στοιχείο συνδεδεμένο, δεν τον ενδιαφέρει, δηλώνει. Γι' αυτό θέλει να δημιουργήσει κάποιες εικόνες που θα ενημερώσουν και πιθανώς να διασκεδάσουν τους ανθρώπους.

2.6 Amy Luo – Dreams¹⁶

Και τελειώνοντας με τους φωτογράφους θα ήθελα να μιλήσω για το έργο της Amy Luo το οποίο δεν έχει σχέση με τον εγκλεισμό και την καραντίνα αλλά έχει σχέση με τους ανθρώπους που ονειρεύονται. Ήταν και αυτό μία πηγή έμπνευσης για εμένα γιατί μέσα από τις απίστευτες φωτογραφίες της εμπνεύστηκα και πήρα πολλές ιδέες για το πρότζεκτ μου. Στο έργο Dreams της φωτογράφου, η καλλιτέχνης ανακατασκευάζει τα νυχτερινά της όνειρα τα δικά της ή των φωτογραφιζόμενων ανθρώπων σε σενάρια και θέματα για φωτογράφιση και τα απαθανατίζει με την κάμερα της. Καθ' όλη τη διάρκεια της του έργου της, η Luo προσπαθούσε να συλλέξει αμέτρητες λεπτομέρειες από τα όνειρα κάθε ατόμου, προκειμένου να κάνει τις σκηνές και τα θέματα της όσο το δυνατόν πιο αληθινά. Στις φωτογραφίες της, κάθε ονειροπόλος κάθεται σε ένα ανακατασκευασμένο σενάριο που δημιουργήθηκε από τα ονείρα του, και η Luo είναι πολύ προσεκτική ώστε να πάρει όλες τις λεπτομέρειες της σκηνής σωστά, ακόμα και το φωτισμό. Ενώ μια εικόνα της μπορεί να ακτινοβολεί με συνθετικό φως φθορισμού, μια άλλη αξιοποιεί την λάμψη των πιο ζεστών τόνων.

---

¹⁵ <https://www.standard.co.uk/lifestyle/london-life/christopher-fernandez-photographer-isolation-nhs-project-a4419831.html>

¹⁶ <https://www.lensculture.com/articles/amy-luo-reconstructed-dream-portraits>

Amy Luo, Dreams, New York, 2016

Amy Luo, Dreams, New York, 2016

Οι άνθρωποι τοποθετούνται μέσα σε κάθε σεντ, κοιτάζοντας το περιβάλλον γύρω τους. Συχνά καταγράφονται σε δύσκαμπτες και στατικές πόζες. Οι πόζες τους όμως είναι πολύ περιεργές μας δείχνουν ότι κάτι δεν πάει καλά, ότι αυτό που βλέπουμε δεν είναι μία ειλικρινής λήψη από στιγμές της πραγματικότητας, στηρίζονται σε κάτι άλλο πιο

φανταστικό. Ενώ κάθε σενάριο είναι διαφορετικό από το προηγούμενο, καταγράφοντας έτσι την ατομικότητα κάθε θέματος, όλες οι φωτογραφίες συγκεντρώνονται σε μια ιστορία που μας λέει για τη μεγαλύτερη αφήγηση των ονείρων μας. Οι πιο περίεργες περιπέτειες προβλέπονται εύκολα και κάθε στιγμή αποτελείται από πολύ συνηθισμένα πράγματα. Υπάρχει ένα μοτίβο και περιεχόμενο στα όνειρα που αντηχεί σε όλους μας.

Amy Luo, Dreams, New York, 2016

3. Γενικά συμπεράσματα μελέτης

Πριν ξεκινήσω να φωτογραφίζω και πριν καν σκεφτώ το πρότζεκτ είχα πολλά ερωτήματα με τι μπορώ να ασχοληθώ και τι θα μπορούσα να κάνω ώστε να μου είναι ενδιαφέρον και να θέλω να δουλέψω πάνω σε αυτό. Δυσκολεύτηκα μπορώ να πω, μέχρι να βρω το πρότζεκτ που με ενδιέφερε και άλλαξα πολλές φορές γνώμη και ιδέες αλλά δεν χρειαζόταν τίποτα από όλα αυτά παρά μόνο να ανοίξω τα μάτια μου και να δω τι πραγματικά ζω και τι δύσκολες στιγμές περνάει ο κόσμος μας. Και τότε είναι που ήρθε η ιδέα. Όντας ένας άνθρωπος που ήταν όλη μέρα μέσα στο σπίτι όπως και οι περισσότεροι ήθελα να καταγράψω την λαχτάρα του να μπορέσει να ξαναζήσει

κάποιος την καθημερινότητα να βγει έξω και να νιώσει ελεύθερος ξανά. Μέσα από τις φωτογραφίες μου ήθελα να εξωτερικεύσω όλη αυτή την απόγνωση που ένιωθα. Είμαι ένας άνθρωπος πολύ εσωστρεφής και δυσκολεύομαι να δείξω αυτό που πραγματικά νιώθω. Αυτές οι φωτογραφίες και γενικότερα όλη αυτή η διαδικασία με βοήθησε πάρα πολύ στο να εξωτερικεύσω όλα αυτά που ένιωθα τόσο καιρό μέσα στην καραντίνα. Όλη αυτή η ανάγκη να ξαναβγώ έξω και όλη αυτή η απόγνωση που ένιωθα με έκανε να σκεφτώ αυτό το έργο και να μπορέσω να το συνεχίσω γιατί ήξερα ότι δεν ήμουν μόνη σε όλο αυτό. Όλοι μας θέλαμε να ξαναγιώσουμε αυτό το συναίσθημα που μας είχα κλέψει εδώ και καιρό. Πολλοί νιώσαμε ότι χάναμε τον εαυτό μας μέσα σε όλο αυτό και εγώ το ένιωσα και μπορώ να πω ότι βοηθήθηκα πολύ από την φωτογραφία. Ήταν κάτι σαν η διέξοδος. Κάθε φορά που ζοριζόμουν και δεν μπορούσα άλλο στο σπίτι απλά έπαιρνα την κάμερα , έβγαινα έξω και ξεκίναγα να φωτογραφίζω και αυτό ήταν το φάρμακο μου. Τέλος η καραντίνα μας στέρησε πολλά αλλά μας έμαθε ένα πράγμα. Τίποτα στην ζωή δεν είναι δεδομένο και πρέπει να ζούμε την κάθε στιγμή μας γιατί τότε δεν ξέρεις πως θα σου τα φέρει η ζωή. Από εδώ και πέρα να τα ζούμε όλα λίγο παραπάνω.

Επίλογος

Ελπίζω όλο αυτό να φάνηκε ενδιαφέρον στους αναγνώστες και στους θεατές αυτού του έργου και να μπόρεσα έστω και λίγο να περάσω κάτι μέσα από την αλήθεια μου, μέσα από την αλήθεια όλων μας σε όλη αυτή την πρωτόγνωρη κατάσταση που ζούμε. Όταν συνειδητοποίησα την θέληση μου και την λαχτάρα μου να μπορέσω να ξαναβγώ έξω και να μπορέσω να ξανά βάλω τα καλά μου τα ρούχα και να διασκεδάσω ξανά τότε ήρθε ξαφνικά και η ιδέα αυτού του έργου. Γιατί όλοι μας είχαμε αυτή την ανάγκη να ξαναγιώσουμε αυτό το συναίσθημα. Όλοι θέλουμε πίσω την καθημερινότητα μας, την ζωή μας και πάνω από όλα θέλουμε πίσω την ελευθερία μας.

Βιβλιογραφία

COH-FIT (2020). Collaborative Outcomes study on Health and Functioning during Infection Times. Ανακτήθηκε από Kararounaki, C. K., Patsali, M. E., Mousa, D. V., Papadopoulou, E., Papadopoulou, K., & Fountoulakis, K. N. (2020). University students' mental health amidst the COVID-19 quarantine in Greece

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S016517812031413X?via%3Dihub>

Ζαχαριάδης Α. (2021), Η κατάθλιψη στο χρόνο της πανδημίας, Ελλάδα

<https://www.hygeia.gr/i-katathlipsi-sto-chrono-tis-pandimias/>

Staikos A. (2020), Πώς η COVID-19 επηρεάζει την ψυχολογία μας, Ελλάδα

<https://gr.euronews.com/2020/05/29/pos-o-covid-19-e>

<https://www.kff.org/coronavirus-covid-19/issue-brief/the-implications-of-covid-19-for-mental-health-and-substance-use/> pireazei-tin-psixologia-mas

Peer R. (2021), The impact of COVID-19 pandemic on physical and mental health of Asians: A study of seven middle-income countries in Asia, Asia

<https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0246824>

Panchal N. (2021), The Implications of COVID-19 for Mental Health and Substance Use, USA

<https://www.kff.org/coronavirus-covid-19/issue-brief/the-implications-of-covid-19-for-mental-health-and-substance-use/>

Liubchenkova N. (2020), 'This is the first world war of our lifetime': Photojournalist shows the human face of lockdown, New York, USA

<https://www.euronews.com/2020/09/20/this-is-the-first-world-war-of-our-lifetime-photojournalist-shows-the-human-face-of-lockdo>

Cowan K. (2020), Photographs of New York commuters returning to a 'new normal' after emerging from lockdown, New York, USA

<https://www.creativeboom.com/inspiration/photographs-of-new-yorkers-returning-to-a-new-normal-after-emerging-from-lockdown/>

Madge J. (2020), Stephen Jess: A Few Of My Favourite Things, New York, USA

<https://shots.net/news/view/stephen-jess-a-few-of-my-favourite-things>

Jorgenson D. (2020), Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding, New York, USA

<https://www.ksat.com/features/2020/12/23/bizarre-haunting-images-that-paint-a-covid-19-pandemic-year-unfolding/>

Νομικός Μ.(2020) , Μαρίζα Καψαμπέλη, Οι άνθρωποι της Αθήνας σε φωτογραφίες στην καραντίνα , athensvoice.gr , Athens

https://www.athensvoice.gr/culture/photography/650503_mariza-kapsampeli-i-kathimerinotita-kai-fotografies-anthropon-se

Bachevanova S. (2020), Self-portraits : photographers in confinement, Argentina

<https://www.fotodemic.org/diaries/self-portraits-photographers-in-confinement-lucia-moron>

<https://www.worldphoto.org/sony-world-photography-awards/winners-galleries/2015/student-focus/finalists/lucia-moron>

Louis S. (2020), Quarantine Reflections: Jess T. Dugan, Chicago

<https://www.icp.org/interviews/quarantine-reflections-jess-t-dugan>

Bogle E. (2020), Isolation Diary: Photographers Document Their Experience With COVID-19, npr.org , Georgia

<https://www.npr.org/sections/pictureshow/2020/04/17/834245538/isolation-diary-photographers-document-their-experience-with-covid-19>

Strek K. (2020), Isolation Diary - COVID-19, North Carolina

<https://www.kasiastrek.com/isolation-diary-covid19>

Boddington R. (2020), Rydel Cerezo's latest series examines "the drama of the home" during lockdown, Vancouver , Canada

<https://capturephotofest.com/exhibitions/back-of-my-hand/>

Hampson L. (2020), Meet the London photographer capturing his neighbours' intimate isolation moments, London

<https://www.standard.co.uk/lifestyle/london-life/christopher-fernandez-photographer-isolation-nhs-project-a4419831.html>

Baah N. (2020), This Photographer Captures People's Secret Self-Isolation Moments, London

<https://www.vice.com/en/article/bvg4i3/christopher-fernandez-coronavirus-self-isolation>

Cade D. (2020), Photographer Documents Neighbors' Isolation from His Bedroom Window, London

<https://petapixel.com/2020/04/13/photographer-documents-neighbors-isolation-from-his-bedroom-window/>

Lachowskyj C. (2020), Amy-Luo-dreams , lensculture.com , New York
<https://www.lensculture.com/articles/amy-luo-dreams>

Arcuri L. (2020), The Physiology of COVID-19, physiology.org ,America
<https://www.physiology.org/publications/news/the-physiologist-magazine/2020/september/the-physiology-of-covid-19?SSO=Y>

Εικονογράφηση (Πηγές)

- i. Peter Turnley , Priscilla worships the sun, while sitting 1.5 metres from her neighbour <https://www.euronews.com/2020/09/20/this-is-the-first-world-war-of-our-lifetime-photojournalist-shows-the-human-face-of-lockdo>
- ii. Peter Turnley , Nora at the corner of 77th and Lexington <https://www.euronews.com/2020/09/20/this-is-the-first-world-war-of-our-lifetime-photojournalist-shows-the-human-face-of-lockdo>
- iii. Stephen Jess , Commute <https://www.stephenjess.net/commute>
- iv. Stephen Jess , Commute <https://www.stephenjess.net/commute>
- v. Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding <https://www.ksat.com/features/2020/12/23/bizarre-haunting-images-that-paint-a-covid-19-pandemic-year-unfolding/>
- vi. Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding <https://www.ksat.com/features/2020/12/23/bizarre-haunting-images-that-paint-a-covid-19-pandemic-year-unfolding/>
- vii. Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding <https://www.ksat.com/features/2020/12/23/bizarre-haunting-images-that-paint-a-covid-19-pandemic-year-unfolding/>

- viii. **Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding** <https://www.ksat.com/features/2020/12/23/bizarre-haunting-images-that-paint-a-covid-19-pandemic-year-unfolding/>
- ix. **Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding** <https://www.ksat.com/features/2020/12/23/bizarre-haunting-images-that-paint-a-covid-19-pandemic-year-unfolding/>
- x. **Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding** <https://www.ksat.com/features/2020/12/23/bizarre-haunting-images-that-paint-a-covid-19-pandemic-year-unfolding/>
- xi. **Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding** <https://www.ksat.com/features/2020/12/23/bizarre-haunting-images-that-paint-a-covid-19-pandemic-year-unfolding/>
- xii. **Getty Image, Bizarre, haunting images that paint a COVID-19 pandemic year unfolding** <https://www.ksat.com/features/2020/12/23/bizarre-haunting-images-that-paint-a-covid-19-pandemic-year-unfolding/>
- xiii. **Mariza Kapsabeli ,Life in Quarantine, Dora**
<http://www.marizakapsabeli.com/life-in-quarantine#2>
- xiv. **Mariza Kapsabeli ,Life in Quarantine, Marigo**
<http://www.marizakapsabeli.com/life-in-quarantine#2>
- xv. **Mariza Kapsabeli ,Life in Quarantine, Kristina**
<http://www.marizakapsabeli.com/life-in-quarantine#2>

- xvi. Lucia Moron , El Aire Argentina, Finalist, Student Focus
<https://www.worldphoto.org/sony-world-photography-awards/winners-galleries/2015/student-focus/finalists/lucia-moron>
- xvii. Lucia Moron , El Aire Argentina, Finalist, Student Focus
<https://www.worldphoto.org/sony-world-photography-awards/winners-galleries/2015/student-focus/finalists/lucia-moron>
- xviii. Lucia Moron , El Aire Argentina, Finalist, Student Focus
<https://www.worldphoto.org/sony-world-photography-awards/winners-galleries/2015/student-focus/finalists/lucia-moron>
- xix. Lucia Moron , The journal, Self-portrait in my bedroom
<https://www.fotodemic.org/diaries/self-portraits-photographers-in-confinement-luca-morn>
- xx. Pete Kiehart – isolation diary <http://www.petekiehart.com/portraits>
- xxi. Pete Kiehart – isolation diary <http://www.petekiehart.com/portraits>
- xxii. Pete Kiehart – isolation diary <http://www.petekiehart.com/portraits>
- xxiii. Rydel Cerezo , Back Of My Hand <http://www.rydelcerezo.com/bmh>
- xxiv. Rydel Cerezo , Back Of My Hand , Charyze napping
<http://www.rydelcerezo.com/bmh>

- xxv. Rydel Cerezo , Back Of My Hand , After Work
<http://www.rydelcerezo.com/bmh>

- xxvi. Rydel Cerezo , Back Of My Hand , Lola Painting My Nails
<http://www.rydelcerezo.com/bmh>

- xxvii. Christopher Fernandez prepping up his photo documentary project behind the scenes
<https://christopherfernandez.com/projects/personal/covid-19>

- xxviii. Christopher Fernandez , Isolation 2020
<https://christopherfernandez.com/projects/personal/covid-19>

- xxix. Christopher Fernandez , Isolation 2020
<https://christopherfernandez.com/projects/personal/covid-19>

- xxx. Christopher Fernandez , Isolation 2020
<https://christopherfernandez.com/projects/personal/covid-19>

- xxxi. Amy Luo, Dreams <http://www.amyluostudio.com/>

- xxxii. Amy Luo, Dreams <http://www.amyluostudio.com/>

- xxxiii. Amy Luo, Dreams <http://www.amyluostudio.com/>

Παράρτημα

